

Az örök kérdés Ki marad benn egy rossz házasságban?

Kudarcba fulladt házasságok. Férfiak, akik megcsalták, elhagyták, megalázták feleségüket – és asszonyok, akik emiatt pszichológustól kérnek segítséget. A férfiak a fejükre estek! című darabban estéről estére zajlanak az események a Turay Ida Színházban, ám a valóságban is megesett már hasonló az előadás szereplőivel. A színésznők őszintén mesélnék saját életük sorsfordító időszakairól.

A SZERELEM
MINDENT
VISZ

Détár Enikő

„KELETKEZETT EGY PICI REPEDÉS”

Igaziak a színadi könnyei, mert eszébe jut a saját élete, amely hasonlóan alakult **Rékasi Károly-lyal**. Huszonkilenc évnyi házasság után váltak el egymástól. „Soha nem gondoltam volna, hogy egyszer véget ér a házasságom – mondja **Enikő**. – Nem járok templomba, de abban hiszek, hogyha egy pár pap előtt mondja ki az igent, az örökre szól. Sajnos nálunk nem így lett... Egy házasságban sok a sűrűlőds, fel-felcsatantam én is, hogy miért nem a Hufnagel Pistihez mentem inkább feleségül... Abban hittem, hogy mivel ezer szállal kötődünk egymáshoz, ha baj lesz, megoldjuk. Ahogy a színdarabban, úgy az életben is hibáztunk a férjemmel, és nem vettük észre, hogy mikor keletkezett a kap-

csolatunkban egy kicsi repedés, amely a váláshoz vezetett. Egy házasságban nehéz akár négy-öt éven keresztül is érdekesnek maradni úgy, hogy ne eresszen gyökeret az unalom és a megszokás. Ha bekövetkezik, hamarabb érkezik valaki, akinek szebben csillog a szeme, és cukibban tud figyelni... Ha valakivel sokáig együtt élsz, és gyerekeid is vannak, a kapcsolat annyira beléd ivódik, hogy csak cafatokban tudod kitépni magadból. Szerencsére ma már lényegesen jobban vagyok, mint három és fél éve, amikor Karival különmentünk. Nagy segítségemre volt a mostani párom, **Péter**, aki által visszanyertem a bizalmamat, hitemet a szerelemben, a párkapcsolatban. Boldogok vagyunk, és nemsokára belekezdünk új otthonunk építésébe is.”

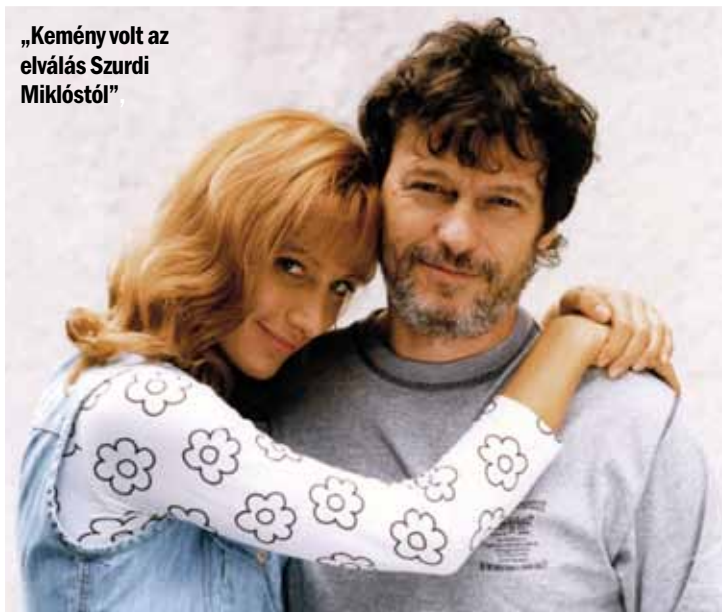
Xantus Barbara

„OLYAN PASI NINCS IS, AMILYENRE VÁGYUNK”

Válása óta évek teltek el, de még mindig nem dolgozta fel. „Kemény volt az elválás **Szurdi Miklóstól**, és azóta is sok gondolatot ébreszt bennem – meséli. – Mivel nehézségeink ellenére mindig hinni akartam, hogy a mi házasságunk soha nem ér véget. Sokszor kerül szóba, miért megbocsáthatatlan bűn, ha egy férfi megcsalja a feleségét. (A férjemnek csak azután lett valakije, hogy kimondtuk, együtt nem megy tovább.) A megaláztatás miatt bűn a hűtlenkedés. Hányszor előfordul pedig egy házasságban, és mekkora erő kell ahhoz, hogy kivárja, mondjuk, a nő, hogy a férje visszatérjen hozzá szexuális kalandjai vagy egy szerelmi fellángolás után. Szerin-

tem egy férfi és egy nő lehet csak a kapcsolatban, harmadiknak nincs benne helye. A válás után persze újból felépíthetjük magunkat, mint ebben a darabban is, no de mire? Nem jön a pasi, akire vágyunk. Mert olyan nincs is. Én már csak a gyerekeim érdekében tudom újraépíteni magam. Azért vagyok vidám és bizakodó, mert van két édes gyerelem, akiknek egészséges anyára van szükségük. Már csak egy célom van, hogy boldogan mehessek haza. Egyébként továbbra is szerelempárti vagyok, de nem kezdett még meg. Egyedül, de tiszta helyzetben élek. Nem akarok már olyan könyvet, amelynek ismerem a lapjait, és mindenféleképpen tele van firkálva...”

„Kemény volt az elválás Szurdi Miklóstól”

Sztárek Andrea

„Szikora János volt a második férjem”

„KILÉPTEM A FRIGYBŐL, MERT SZERELMES LETTEM”

Húsz éve szállt ki a házasságából a nyolc hónapos ikreivel, mert szerelmes lett. **Andris** ugyanis, ahogy a színésznőt szólítják, képtelen szerelem nélkül élni. „Még főiskolás koromban mentem először férjhez, de nyolc hónap múlva már elvált asszony voltam – emlékezik. – A második férjem **Szikora János** rendező lett. Én léptem ki a házasságunkból 13 év után, mert me-

gint szerelmes lettem. Úgy is volt megírva: legyenek gyerekeink, de ne együtt éljük le az életünket. Nálam a szerelem mindent visz. Nem hazudoztam, hanem odaálltam János elé, és őszintén elmondtam mindent. Persze engem is megcsaltak már – ahogyan a darabbeli szerepemben is –, Szikora volt, hogy félrenézett. Sokáig megbocsátottam neki, de egyszer, amikor hazajött,

sütött róla, hogy szerelmes, ezt egy feleség megérzi. A férfi szaga is megváltozik akkor. Rákérdeztem, mire ő azt felelte, nem tudja, hogy szerelmes-e. Mondtam neki, hogy menjen, tudja meg, de addig ne jöjjön haza. Elküldtem. Benne volt a pakliban, hogy nem jön vissza, de visszatért. Ám amikor én lettem szerelmes, végleg el is hagytam őt. Persze mindig a gyerekeim apja marad.”

„Három és fél éve mentünk külön Karival”

